

Näthat och självcensur – det nya normala?

Brottsoffermyndigheten

Brottsoffermyndigheten
Box 470, 901 09 Umeå
Telefon: 090-70 82 00
registrator@brottsoffermyndigheten.se
www.brottsoffermyndigheten.se

© Brottsoffermyndigheten 2021
ISBN: 978-91-983020-6-6
Grafisk form: Matador Kommunikation
Tryck: Taberg Media Group, 2021

Förord

Rätten att uttrycka åsikter, att kritisera och att ifrågasätta är en del av en levande demokrati. Ett demokratiskt samhälle måste vara öppet för olika röster och ge alla möjlighet att komma till tals. Demokratien är beroende av att människor deltar och engagerar sig i samhällsfrågor. Med rätten till yttrandefrihet kommer också ett ansvar. Var och en bör skydda, värna och bevara yttrandefriheten genom att respektera andra och bidra till en samhällsdebatt fri från hot och hat. Tystas människor tystnar demokratin.

Den digitala utvecklingen gör det möjligt för fler att göra sin röst hörd. Det är positivt men för också med sig utmaningar. Att föra fram och sprida hot och hat har blivit enklare. Uttalanden kan få snabb spridning i sociala medier och på så sätt få större genomslagskraft i dag än tidigare. Det kan missbrukas av personer som inte vill bevara det demokratiska samhället.

Personer som engagerar sig i samhällsfrågor är särskilt utsatta för hot och hat. Det gäller till exempel förtroendevalda, journalister, konstnärer, opinionsbildare, forskare och representanter för det civila samhället. Utsatthet kan också vara kopplat till exempelvis en persons kön, könsidentitet, hudfärg, sexuella läggning eller ålder. När kvinnor och hbtqi-personer får hot och hat riktat mot sig har det ofta att göra med kön och sexualitet.

Genom att uppmärksamma frågan om hot och hat på nätet vill Brottsoffermyndigheten belysa olika frågor om näthat och vilka konsekvenser detta kan få för vår demokrati. Vi vill också synliggöra de brottsoffer som utsätts. Den här kortrapporten är en del i det arbetet.

Umeå, juni 2021

Annika Öster

Generaldirektör, Brottsoffermyndigheten

Innehåll

Inledning	5
Kunskapsöversikt	6
Internationell forskning	6
Näthat i Sverige	8
Enkätundersökning	9
Majoriteten har utsatts för näthat	9
Kränkningar med koppling till diskrimineringsgrunderna har ökat	10
Hälsan påverkas negativt för över en tredjedel	10
Över 80 procent av de som utsatts censurerar sig själva	11
Fler män än kvinnor uppger att de kränkt någon på nätet	12
Förtroendet för rättsväsendets hantering av näthat är lågt	12
De flesta tror att näthat påverkar samhällsdebatten negativt	12
Djupintervjuer	13
Vissa grupper är särskilt utsatta	14
Så vill de intervjuade få information och stöd	15
Tystna inte – en webbplats om hot och hat	16
Brottsoffermyndigheten	17
Stöd och hjälp till personer som utsätts för hot och hat	18

Inledning

Den här kortrapporten ger en sammanfattning av olika undersökningar som Brottsoffermyndigheten låtit genomföra på temat näthat och demokratiskt deltagande. Innehållet baseras på en kunskapsöversikt, en enkätundersökning och på djupintervjuer med personer som utsatts för näthat.

På uppdrag av Brottsoffermyndigheten har forskare vid Lunds universitet i samarbete med Högskolan i Halmstad tagit fram en kunskapsöversikt och genomfört en enkätundersökning. De som arbetat med översikten och enkäten är Måns Svensson, professor i rättssociologi vid högskolan i Halmstad som också varit projektledare, Oscar Björkenfeldt, doktorand i rättssociologi vid Lunds universitet och Karl Dahlstrand filosofie doktor i rättssociologi vid Lunds universitet. I arbetet med kunskapsöversikten ingick även Fredrik Åström, docent och bibliometriker vid Lunds universitet.

Kunskapsöversikten ger en överblick av engelskspråkig, expertgranskad forskning och av svenskspråkiga utredningar och rapporter om näthat med fokus på näthat och demokrati. Referenser till de publikationer som redogörs för återfinns i den sammanfattade kunskapsöversikten. Enkätundersökningen gjordes i form av en webbenkät med över 1 200 svarande i åldern 16 år och uppåt. För att studera utvecklingen av näthat över tid gjordes även en jämförelse med data från en enkät genomförd 2013.

Brottsoffermyndigheten har även gett undersökningsföretaget Beyond Research i uppdrag att intervjua personer som utsatts för näthat. Totalt genomfördes 30 individuella djupintervjuer med personer som aktivt deltar i samhällsdebatten. Bland de intervjuade fanns också personer som tillhör en grupp som omfattas av diskrimineringslagens skydd och dessutom uttalar sig i frågor kopplade till kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning och ålder. Dessutom intervjuades personer som är särskilt utsatta på grund av sitt yrke samt unga personer i åldern 12–18 år.

De tre undersökningarna finns att läsa i sin helhet på brottsoffermyndigheten.se.

Kunskapsöversikt

Internationell forskning

Den internationella forskningen består av vetenskapliga artiklar som har identifierats genom systematisk sökning i forskningsdatabaser. I granskningen kunde forskarna identifiera sex framträdande teman.

Känsloladdade argument dominerar debatten

Forskningen beskriver ett så kallat postfaktiskt samhälle där den offentliga debatten i hög utsträckning tar sin utgångspunkt i känsloladdade argument snarare än objektiva fakta och sanningar. Litteraturen diskuterar bland annat hur ett överflöd av information tycks bidra till polariserade åsikter. Sökandet efter en gemensam verklighetsbeskrivning minskar då i betydelse. Forskningen pekar på att faktabegreppet är på väg att urholkas och förlora sin betydelse i en bred social och politisk mening. Det digitala medielandskapet har bidragit till framväxten av det postfaktiska samhället.

Hat och hot har normaliserats av populistiska rörelser

En våg av populistiska rörelser har under senare år tagit allt större plats i västerländska demokratier. Forskningen menar att antidemokratiska verklighetsbeskrivningar som kännetecknas av främlingsfientlighet, misstro mot etablerade medier, politiker och experter har fått allt större fotfäste i det offentliga samtalet. Avsaknaden av både en tillräckligt gemensam verklighetsuppfattning och en faktabaserad diskussion har skapat grogrund för populistiska politiska rörelser som utnyttjar nätets möjligheter för att sprida hot och hat. Det har i sin tur lett till en normalisering av känslomässigt drivna hatiska och hotfulla uttryck.

Näthatet får människor att avstå från diskussioner

Det utbredda näthatet har medfört att människor ofta väljer att avstå från att delta i diskussioner kring aktuella samhällsfrågor. Kvinnor, unga och personer som tillhör olika minoritetsgrupper upplever i högre grad än andra att de är begränsade när det gäller att uttrycka sina åsikter. Människor som tystas väljer sällan att söka social eller rättslig hjälp. I stället är det vanligt att undvika riskbeteenden som att uttrycka sina åsikter och vistas i digitala riskmiljöer.

Näthat riktas mot yrkesgrupper som är viktiga för demokratin

Det är ett utbrett problem med hot och hat mot yrkesgrupper som är viktiga för att upprätthålla demokratin, till exempel journalister, politiker och akademiker. Även om hoten och hatet är riktat mot enskilda personer är det tydligt att det är specifika perspektiv i det offentliga samtalet som angrips. Särskilt utsatta är yrkesverksamma som lyfter fakta, kunskap, bevakning och debatt på ett sätt som uppfattas som att de bidrar till att stärka perspektiv kring feminism, invandring och jämställdhet. Det finns allt starkare tecken på att yrkesgrupper som har stor betydelse för demokratin censurerar sig själva i allt högre utsträckning för att undvika hot och hat. Inom forskningen på området råder det en stor enighet om att denna utveckling utgör ett allvarligt hot mot den fria åsiktsbildningen och i förlängningen mot det demokratiska samhället.

Yttrandefrihet används för att begränsa utrymmet för andra

De flesta forskarna är överens om att juridiken misslyckats att anpassa sig till de utmaningar digitaliseringen medför. Bland annat pekar forskningen på en risk att lagstiftningen tycks fokusera för mycket på att skydda den traditionella yttrandefriheten på bekostnad av de som utsätts för hot och hat. Som ett resultat har en ny form av censurproblematik uppmärksamats där populistiska rörelser, politiska ledare och individer på nätet använder det utrymme som yttrandefrihetslagarna ger för att genom näthat begränsa utrymmet för andra. Flertalet studier med denna inriktning understryker att demokratiska rättsstater, på ett bättre sätt än vad som görs i nuläget, måste skydda utsatta samhällsgrupper mot de personer och rörelser som begränsar grundläggande rättigheter genom att sprida hot och hat på nätet.

Tekniska lösningar för att motverka näthat och desinformation

Den teknikfokuserade forskningen på området är den inriktning som tydligast söker efter lösningar. Den redogör för olika automatiserade funktioner som genom maskinlärning och algoritmer kan motverka spridningen av näthat och desinformation. Det rör sig både om lösningar för att motverka spridningen av näthat och nätmobbning på sociala medier, och om tekniska metoder för att skilja mellan faktabaserade och falska nyheter. Det har även gjorts försök att identifiera hatiskt, intolerant och sexistiskt språkbruk på sociala medier i syfte att minska utsattheten bland kvinnor och hbtqi-personer, samt utveckla system som kan identifiera och blockera sociala botar för att minska spridningen av desinformation.

Näthat i Sverige

Kunskapen om situationen i Sverige utgörs av svenska publikationer, till exempel utredningar och rapporter som tagits fram av myndigheter, universitet och andra organisationer och företag. Publikationerna visar att situationen i hög utsträckning liknar den som beskrivs i den internationella litteraturen.

Den nationella genomgången visar att digitaliseringen i vårt samhälle har medfört en grogrund för tillväxt av populistiska och antidemokratiska åsikter. Den har också lett till en normalisering av ett rasistiskt och sexistiskt språkbruk. När det gäller graden av utsatthet råder det delade meningar. Det finns rapporter som pekar på att en förhållandevis låg andel av den svenska befolkningen har utsatts för nätkränkningar som är så allvarliga att de kan bedömas som brottsliga. Andra källor menar att både förekomsten av nätkränkningar och nätkränkningarnas allvar är betydande.

Det är tydligt att vissa grupper i befolkningen är mer utsatta än andra, framför allt hbtqi-personer, personer med funktionsnedsättningar, personer tillhörande etniska minoriteter och unga personer. Kvinnor och män utsätts i ungefär lika stor grad, även om formerna och uttrycken tycks skilja sig åt mellan könen. Kvinnor är i högre grad än män utsatta för sexualiserade angrepp och angrepp på person. När det gäller unga personer och barn visar studierna att näthatet inte sällan är av en sådan grad att det kan bedömas som mobbning. Ungas utsatthet har, precis som vuxnas, ofta en koppling till kön, religion, sexualitet, könsidentitet och funktionsnedsättning. Studierna ger starkt stöd för att ungas utsatthet leder till olika former av psykisk ohälsa, i synnerhet bland unga flickor.

I Sverige utgör hot och hat mot grupper och personer med stor betydelse för demokratin ett betydande och växande problem. Det gäller särskilt för journalister och förtroendevalda politiker, men också för andra aktörer som deltar i det demokratiska samtalet. Självcensur är vanligt förekommande bland dessa grupper.

Den tillgängliga kunskapen i Sverige pekar på att staten inte erbjuder tillräckligt skydd, stöd och upprättelse till brottsoffer som utsätts för hot och hat på nätet. En stor andel av de som har utsatts för trakasserier av en sådan grad att de kan bedömas som olagliga tror inte att en anmälan skulle medföra några åtgärder från rättssamhället.

Enkätundersökning

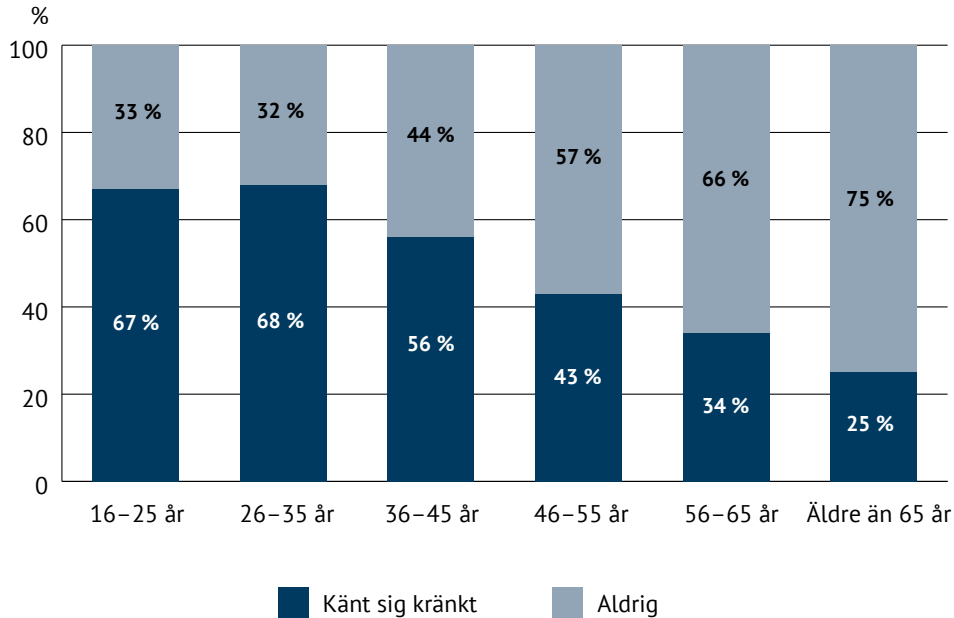
För att undersöka näthatets påverkan på det demokratiska samtalet riktades under våren 2021 en enkät till ett riksrepresentativt urval av personer boende i Sverige från åldern 16 år och uppåt.

Majoriteten har utsatts för näthat

Över hälften, 51 procent, av de svarande uppgav att de känt sig kränkta av sådant andra skriver om dem på nätet. Det är en ökning med 6 procent sedan 2013. Andelen som uppgav att de känt sig kränkta flera gånger eller ofta var 15 procent, medan motsvarande andel år 2013 var 7 procent. De ämnesområden som hade genererat mest hot och hat var de som gränsar till invandring, rasism och diskriminering.

Sett till åldersgrupper uppgav sju av tio i gruppen 16–35 år att de utsatts för kränkningar, medan den upplevda utsattheten avtog successivt efter 35 års ålder. Bland kvinnor var utsattheten högst i åldern 16–20 år och bland män i åldern 31–35 år. Någon statistisk skillnad i utsatthet mellan könen generellt gick inte att urskilja. Däremot fanns ett samband mellan utsatthet och utländsk bakgrund.

Fråga: Hur ofta har du känt dig kränkt av sådant som andra skriver om dig på nätet?

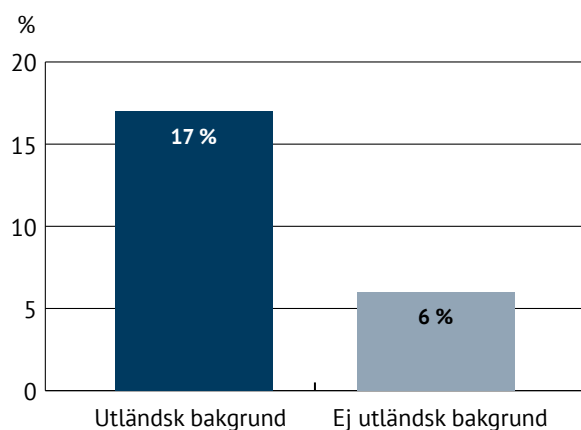
Kränkningar med koppling till diskrimineringsgrunderna har ökat

Kränkningar som innehåller nedsättande uttryck om ras, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, trosbekännelse, sexuell läggning eller liknande omständigheter har också ökat sedan 2013. År 2021 uppgav 38 procent att de utsatts för denna typ av kränkning, varav 12 procent utsatts flera gånger eller ofta. Det kan jämföras med 23 procent år 2013, varav 5 procent utsatts flera gånger eller ofta. Kränkningar med koppling till diskrimineringsgrunderna innehåller ofta nedsättande uttryck om personens kön eller etniska tillhörighet. Kvinnor utsätts i högre grad än män för denna typ av kränkningar. Likaså utsätts personer med utländsk bakgrund i högre utsträckning än personer utan utländsk bakgrund.

Hälsan påverkas negativt för över en tredjedel

Av alla svarande hade 35 procent blivit utsatta för hot och hat på nätet på ett sådant sätt att det påverkat deras hälsa negativt under de senaste tre åren. Den negativa påverkan på hälsan uppgavs vara ganska lika bland kvinnor och män. Av de tillfrågade med utländsk bakgrund svarade 51 procent att de under de senaste tre åren upplevt att deras hälsa påverkades negativt av hot och hat som riktats mot dem. Motsvarande andel bland personer utan utländsk bakgrund var 28 procent.

Fråga: Har du, under de senaste tre åren, blivit utsatt för hot och/eller hat på sociala medier eller andra digitala forum, på ett sådant sätt att det påverkat din hälsa negativt? Figuren visar andel som valt svarsalternativet "Ja, mycket ofta".

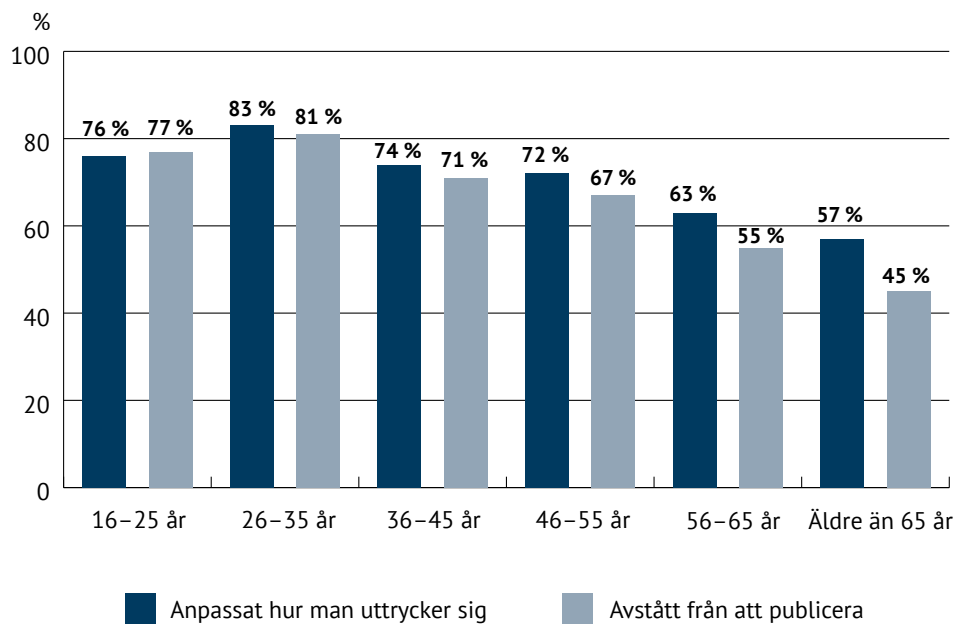
Av de svarande i åldern 16–25 år hade 64 procent under de senaste tre åren upplevt att deras hälsa påverkats negativt av hot och hat som riktas mot dem. Unga personer med utländsk bakgrund uppgav sig må sämre vid utsatthet än unga personer utan utländsk bakgrund. Hälsan hos nästan var femte person med utländsk bakgrund i åldern 16–25 år har mycket ofta påverkats negativt som ett resultat av hot och hat.

Över 80 procent av de som utsatts censurerar sig själva

Andelen som uppgav att de anpassar hur de uttrycker sig och avstår från att publicera sig på nätet för att undvika hot eller hat var hög i alla åldersgrupper. Mest framträdande var de självcensurerande beteendena bland personer i åldern 16–35 år.

Fråga: Hur ofta har du, under de senaste tre åren, valt att (a) inte publicera något; eller (b) anpassa hur du uttrycker dig på sociala medier eller andra digitala forum för att undvika hot och/eller hat?

För personer som hade varit utsatta för kränkningar på nätet ökade den självrapporterade självcensuren avsevärt. Av dem hade 84 procent avstått från att publicera på nätet och 87 procent anpassat hur de uttrycker sig på sociala medier för att undvika hot och hat. Bland dem vars hälsa påverkades negativt av hot och hat ökade självcensuren ytterligare. I den gruppen hade 94 procent avstått från att publicera något på nätet under de senaste tre åren. Kvinnor och personer med utländsk bakgrund svarade i högre grad än män och personer utan utländsk bakgrund att de anpassar hur de uttrycker sig på sociala medier och att de oftare avstår från att publicera något för att undvika hot och hat.

Fler män än kvinnor uppger att de kränkt någon på nätet

En relativt liten andel personer uppger att de skrivit något eller publicerat bilder på nätet som de tror varit kränkande för någon annan. Det var vanligast att personer i åldern 16–35 år stod för kränkningarna. Fler män än kvinnor uppger att de stått för nätkränkningar. Mer än hälften av männen i åldern 16–20 år svarade att de hade skrivit eller publicerat något som de tror varit kränkande för någon.

Förtroendet för rättsväsendets hantering av näthat är lågt

De svarande uttryckte ett lågt förtroende för rättsväsendets hantering av brottsliga kränkningar. Endast 18 procent trodde att rättsväsendet skulle värna deras intressen som brottsoffer ganska eller mycket väl om de råkade ut för en brottslig kränkning på nätet. Betydligt fler, 27 procent, trodde att deras intressen som brottsoffer inte alls skulle värnas. På frågor om föreställd utsatthet beskrevs det som mindre troligt att de svarande skulle förlita sig på rättsväsendet, vården eller en brottsofferjour för att hantera situationen. De skulle inte heller i särskilt stor omfattning söka information på nätet om hur de kan hantera situationen.

De flesta tror att näthat påverkar samhällsdebatten negativt

Närmare 70 procent uppger att de i ganska eller i mycket stor utsträckning tror att näthat hindrar människor från att delta i en öppen samhällsdebatt. Det verkar alltså finnas en allmän uppfattning om att näthat påverkar den fria samhällsdebatten negativt. De tillfrågade ansåg att kunskap om vad som är brottsligt på nätet och om yttrandefrihet är viktig för att minska näthat och skapa förutsättningar för en demokratisk samhällsdebatt på nätet.

Djupintervjuer

Den intervjuundersökning som Brottsoffermyndigheten låtit genomföra visar att hot och hat på nätet är utbrett. Att ta emot hot och hat beskrevs av de intervjuade personerna som en del av att synas och höras i det offentliga rummet. Ämnen som till exempel invandring, brottslighet och feminism beskrevs väcka särskilt mycket känslor och resultera i stora mängder hot och hat. De intervjuade personerna beskrev att hot och hat kan ta sig uttryck genom till exempel förtal, hot om våld eller hot om sexuellt våld. Det framkom också att personer som syns och hörs på nätet utsätts för organiserat hot och hat.

”Vanligast är att jag ska ta livet av mig för att jag tillhör inget, jag är en varböld i samhället. Konkret är det så att folk inte vill att jag ska ta någon luft”

Intervjuperson

De intervjuade personerna beskrev olika strategier för att hantera hot och hat. Att välja att avstå från att synas på nätet eller att dölja sin identitet var några exempel. De intervjuade personerna beskrev också att näthatet blivit normaliserat, och att det var en orsak till att det är ovanligt att polisanmäla det. Andra orsaker till att näthat inte polisanmäls är att det saknas kunskap om vad som är brottsligt och att det råder en uppfattning bland de intervjuade om att en polisanmälan inte leder någonsans.

Vissa grupper är särskilt utsatta

De intervjuade personer som hörde till någon av grupperna som omfattas av diskrimineringslagen var särskilt utsatta för näthat. Att vara till exempel kvinna, hbtqi-person eller av utländsk härkomst kan alltså generera näthat i sig, oavsett vad personen skriver eller delar på nätet. Särskilt de intervjuade som tillhörde synliga minoriteter och hbtqi-personer berättade om stor utsatthet även utanför nätet.

Personer som omfattas av diskrimineringslagens skydd vänder sig i första hand till den egna gruppen för stöd och hjälp vid utsatthet. Vid intervjuerna beskrev de upplevelser av att myndigheter och samhället i stort saknar kunskap om deras förutsättningar och utsatthet. Personernas egna nätverk upplevdes däremot som en trygg källa till information.

”Om jag skulle få hat i verkligheten så skulle jag bli ledsen men om någon skriver det på nätet så bryr man sig inte, man blir inte påverkad längre för det är så vanligt”

Intervjuperson

Intervjuerna visade att näthat är särskilt normaliserat bland unga mellan 12 och 18 år. De intervjuade personerna från denna åldersgrupp beskrev näthat som en del av vardagen på nätet. De uppgav att de polisanmäler hot och hat i liten utsträckning och saknade kunskap om att näthat kan vara brottsligt. Det visade sig vara vanligt bland de unga intervjupersonerna att både vara den som utsätts för näthat och den som utsätter andra för näthat.

Flera av de unga tjejer som intervjuades vittnade om att de själva eller deras vänner utsatts för sexualbrott på nätet. Det finns ofta skam kopplat till den här typen av utsatthet, och de unga upplever också att vuxnas bemötande vid utsatthet präglas av oförståelse och okunskap om hur situationen ska hanteras. Det beskrevs som bidragande orsaker till varför de unga intervjupersonerna polisanmäler näthat i så liten utsträckning.

”Jag berättade för en kompis om det senare men inte just då. Man skämdes väl och var väl rädd för att folk skulle veta om det. Jag hade nog velat ha nån hjälp men jag tänkte inte så då.”

Intervjuperson

Ytterligare en grupp bland de intervjuade som utmärkte sig som särskilt utsatta var privatpersoner, genom att de saknar ett organiserat stödsystem via arbetsgivare eller organisation.

Så vill de intervjuade få information och stöd

Skolan bör enligt intervjupersonerna ge information som bidrar till att förebygga näthat och motverka normaliseringen av näthat. De intervjuade konstaterade också att unga behöver få mer kunskap om vad som är brottsligt.

Personer som omfattas av diskrimineringslagens skydd efterfrågade information via egna intresseorganisationer. Information som önskas är stöd och hjälp i anmälningsprocessen, samt möjlighet till kontakt med experter som har kompetens gällande den egna gruppen för juridisk och psykologisk hjälp.

Personer som utsätts för näthat och som har en arbetsgivare eller koppling till någon organisation efterlyste bättre stödsystem via arbetsgivaren vid till exempel polisanmälan. Dessa personer ville ha information via arbetsgivare, fackförbund och branschorganisationer. Personer som inte har en arbetsgivare eller koppling till organisation efterfrågade främst stöd i form av information och råd gällande hantering och moderering av konton och kommentarsfält i sociala medier.

Tystna inte – en webbplats om hot och hat

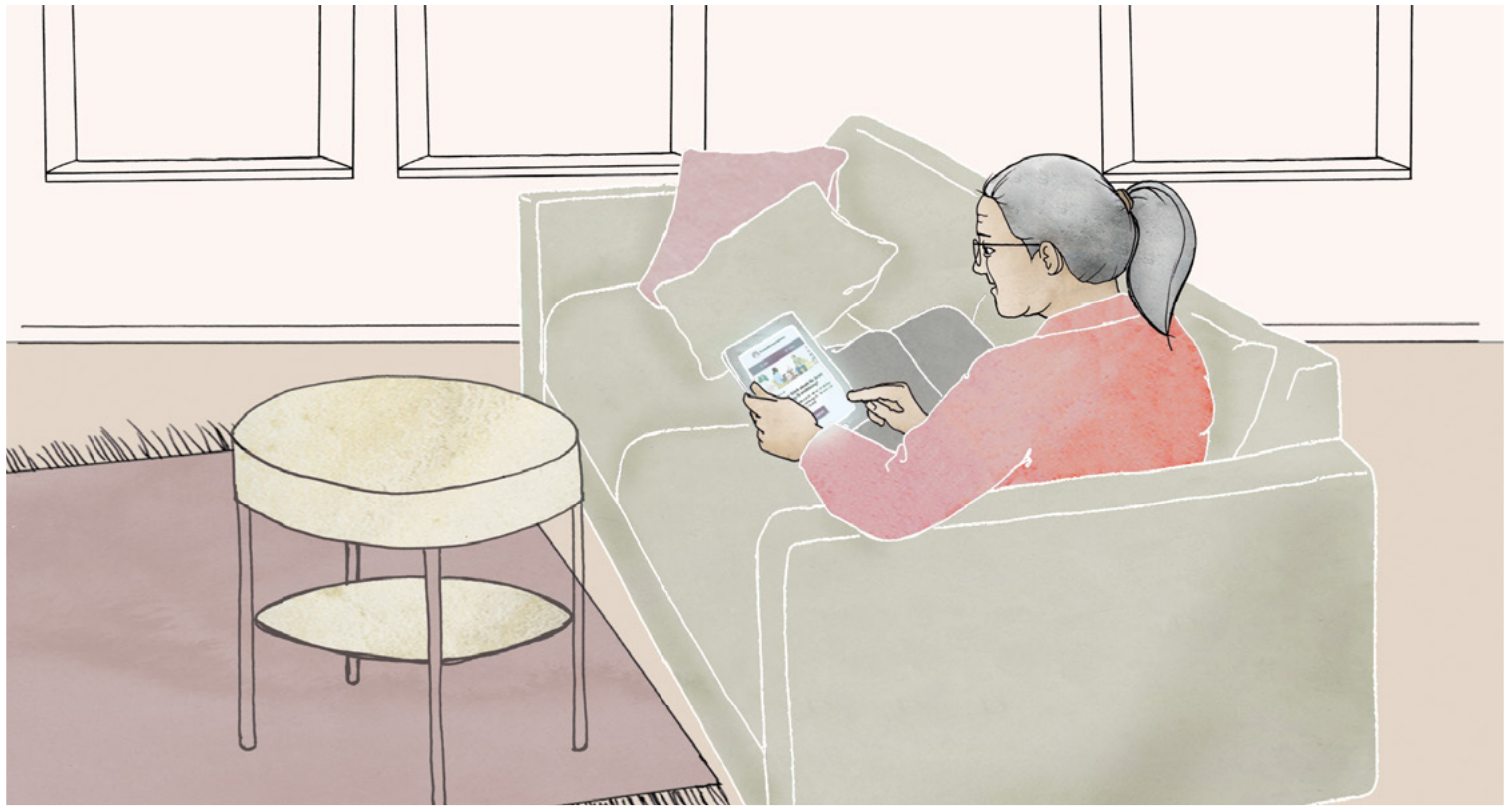
Brottsoffermyndigheten har tagit fram webbplatsen tystnainte.se. Den är riktad till personer som deltar i samhällsdebatten och utsätts för hot och hat, till exempel journalister, politiskt förtroendevalda, författare, konstnärer, forskare och influencers. Webbplatsens innehåll passar också andra som utsätts för hot och hat.

Det går bland annat att få information om vad som kan vara brottsligt, hur en polisanmälan går till och var det finns stöd och hjälp att få. [Tystnainte.se](https://tystnainte.se) ger också information till de som möter utsatta, till exempel personer som är verksamma på myndigheter eller inom ideella organisationer.

De brott som drabbar personer som syns, hörs och engagerar sig i samhällsdebatten är inte bara ett hot mot de som blir utsatta, utan i förlängningen också ett hot mot demokratin. Med webbplatsen vill Brottsoffermyndigheten att de som utsätts ska veta att de inte är ensamma och att det finns stöd och hjälp att få.

”De som hatar är många men människor som tror på demokrati, yttrandefrihet och öppenhet är så himla många fler.”

Patrik Lundberg, journalist och författare, från tystnainte.se

Brottsoffermyndigheten

Brottsoffermyndighetens övergripande mål är att främja brottsoffers rättigheter och att uppmärksamma deras behov och intressen. Myndigheten arbetar med att göra det bättre för människor som utsatts för brott, genom att:

- besluta om brottsskadeersättning till brottsoffer
- kräva tillbaka utbetald ersättning från gärningspersoner
- finansiera forskning och brottsofferinriktade projekt genom Brottsofferfonden
- vara ett kunskapscentrum för brottsofferfrågor.

På www.brottsoffermyndigheten.se finns information på flera språk om brottsoffers rättigheter och om rättsprocessen. Du kan också ringa Brottsoffermyndighetens servicetelefon på 090-70 82 00, menyval 4.

Stöd och hjälp till personer som utsatts för hot och hat

Det finns olika typer av stöd och hjälp för en person som har blivit utsatt för hot och hat. Socialtjänsten i varje kommun har ett ansvar att se till att den som har utsatts för brott och anhöriga till den personen får stöd och hjälp. Det kan gälla psykologiskt och socialt stöd, liksom ekonomisk och praktisk hjälp.

Det går även att kontakta hälso- och sjukvården. Unga personer kan också vända sig till elevhälsan eller en ungdomsmottagning.

Dessutom finns flera ideella organisationer som arbetar med att stödja och hjälpa dem som utsatts för brott. De kan bland annat erbjuda samtalsstöd och praktisk hjälp.

På Brottsoffermyndighetens webbplats tystnainte.se finns kontaktuppgifter till flera myndigheter och organisationer som kan ge information och stöd.

Brottsoffermyndigheten

Brottsoffermyndigheten

Box 470, 901 09 Umeå

Telefon: 090-70 82 00

registrator@brottsoffermyndigheten.se

www.brottsoffermyndigheten.se